

Молоді комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

У ТРУДІ І ПІСНІ— ПОЗИВНІ ДРУЖБИ

в залі. Зігріті теплом неперушною братерською дружиби, учасники мітингу-концерту продемонстрували тісну згуртованість навколо лєнінської партії, безмежну вірність її справі, прапоріві Жовтня.

У будні і свята, в години найбільших торжеств радянські люди пам'ятають про тих, хто відстоював свободу і незалежність нашої Батьківщини, хто поліг у боях в ім'я життя і миру на землі. Ім, героям Великої Вітчизняної, був присвячений меморіал, який відбувся в парку Вічної Слави біля могили Невідомого солдата. Делегати і гості фестивалю поклали до цього священного місця гірлянди слави — знак глибокої вдячності і данину світлій пам'яті доблесних воїнів.

З великим піднесенням делегати прийняли листи на адресу Центрального Комітету КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, а також ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів республіки.

III фестиваль молоді України завершився великими масовими гуляннями, що відбулися 25 вересня на Хрещатику.

Погашено фестивальний вогонь. Але він продовжує горіти в серцях делегатів і гостей свята юності, як символ їх вірності прапоріві Жовтня.

(РАТАУ).

Другий день на Центральному стадіоні столиці України палав вогонь свята юності, присвяченого 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Його делегати перебували під глибоким враженням від привітання Центрального Комітету Комуністичної партії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, з яким до них звернувся член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький. Комсомольці і молодь республіки запевняли, що у відповідь на підкування партії працюватимуть ще краще, що самовідданише, віддадуть усі свої знання, досвід і енергію виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, підготують гідні трудові подарунки ювілейній Радянській владі.

Багата і різноманітна була програма другого дня фестивалю. 24 вересня велика група делегатів фестивалю разом з ветеранами партії побувала в Київському філіалі Центрального музею В. І. Леніна. З хвилюванням знайомились вони з матеріалами і документами, що розповідають про життя і діяльність засновника Комуністичної партії і Радянської держави, про втілення

в життя його безсмертних заповітів.

Більш як 600 представників обласних комсомольських організацій помірялися силами в конкурсах професійної майстерності. На республіканській міжміській телефонній станції демонстрували своє вміння молоді телефоністки. Авторитетне журі визначало переможцями киянку Тетяну Нищинську, Тетяну Обухову з Ворошиловграда і Лівію Богданову з Мукачівського районного вузла зв'язку Закарпатської області. А в конкурсі телеграфісток високий клас показали харків'янка Валентина Кудіна, Людмила Маліс з Київського поштамту та інші. Відточену майстерність продемонстрували багато токарів, фрезерувальників, кондитерів, швачок, мотористів, штукатурів, електрозварників, верстатників-деревообробників. У творчому конкурсі змагалися любителі художнього читання.

Під захликлі звуки фанфар на доріжці стадіону СКА Червонопрапорного Київського військового округу вийшли учасники масового військово-спортивного свята. Перед ними виступив секретар ЦК ЛКСМУ О. В. Єфіменко, який розповів про розвиток фізкультури і спорту в

республіці, успіхи її спортсменів, про готовність молоді до праці і захисту завоювань Великого Жовтня.

Святково прикрашений зал заповнили делегати фестивалю і гості — посланці столиці нашої Батьківщини Москви, Ленінграда, всіх союзних республік, міст-героїв, будівники БАМу, молоді трудівники соціалістичних країн, які беруть участь у спорудженні газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР. Атмосфера піднесення багатолюдного торжества доповнюється «Маршем ентузіастів» — нестаріючою мелодією, що символізує працю, дерзання і пошук різних поколінь будівників комунізму.

Свято юності — це не тільки радість зустрічей, безліч квітів і тепло усмішок. Це і пісні — дзвінікі, запальні, життєствердуючі. Немало їх подарував ровесникам молодий композитор Олександр Зуєв. Вони звучали на заводах і шахтах, на будовах і прикордонних заставах. Приємним сюрпризом для учасників фестивалю став новий твір цього автора: у виконанні соліста Київської філармонії Віктора Тіткіна тут, у Палаці культури «Україна», вперше прозвучав «Фестивальний

марш» на слова поета Леоніда Татаренка.

Пісня і танець — душа народу, що виражає його заповітні думи і сподівання. Ось чому так тепло зустрічають присутні мелодію «Летите голуби, летите», присвячену найдорожчому для всіх людей доброї волі — миру. А потім сцена розквітає барвистою хореографічною композицією «Сестри», яку виконують п'ятнадцять дівчат у національних костюмах народів нашої країни.

Палко схвалюючи проект нової Конституції СРСР, кожна радянська людина відчуває особливу гордість за щастя жити і працювати в країні, яка стала оплотом миру і прогресу на планеті. Ця гордість звучить у пісні Давида Тухманова «Я — громадянин Советского Союза», яку виконав соліст Київського театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка, заслужений артист УРСР Анатолій Чергера.

Разом з піснями Оскара Фельцмана «Байкало-Амурська магістраль» у зал неначе увійшла романтика подвигу корабелів 70-х років. Від імені своїх ровесників — юнаків і дівчат України, які за покли-

ком серця працюють на цій великій будові, учасників фестивалю гаряче поздоровив Віктор Киричук.

У старшого покоління, у тих, хто в грізні роки Великої Вітчизняної війни героїчно захищав зовоювання Великого Жовтня, вчиться молодь мужності і самовідданості. Юнаків і дівчат сердечно вітає почесний гість фестивалю, Герой Радянського Союзу В. П. Майборський, який повторив подвиг Олександра Метросоза.

Мир і прогрес потрібні всім, і боротися за них треба спільними зусиллями, в єдиному строю. Про це говорили у своїх виступах посланець НДР — будівник газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР, молодий чилійський патріот, представник Осрова Свободи — Куби і студентка з Африки, які вчаться в київських вузах. І знову в залі повні пісень, мелодій солідарності і боротьби — «Дружба — Фройндшафт», «Венсере-мос».

Звавшись за руки, всі учасники концерту з великим піднесенням виконують «Гімн демократичної молоді». До них приєднують свій голос присутні

Звіти і вибори в комсомолі

ПРАВО БУТИ ВАТАЖКОМ

Нинішні звіти і вибори — значна подія в житті Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Огляд зрілості, згуртованості і діловитості комсомольських організацій проходить в обстановці високого трудового й політичного піднесення, величавого підготовкою до святкування 60-річчя Великого Жовтня і прийняття нової Конституції нашої країни.

Як провести цей важливий організаційний захід, добитися того, щоб звіти і вибори в комсомолі стали поштовхом до дальшого поліпшення ідейно-політичної, трудової й моральної виховання молоді, вдосконалення стилю, форм і методів роботи комітетів, — ці та інші питання були предметом обговорення на семінарі завідуючих відділами комсомольських організацій і секторів обласного ВЛКСМ та фінансів місткомів і райкомів комсомолу області. Про завдання по підвищенню ефективності і якості комсомольської роботи у світлі вимог XXV з'їзду КПРС із доповіддю виступив перший секретар обкому комсомолу О. Скічко.

На семінарі порушувались питання організаційної роботи, роботи з документами в комітетах, проведення річної звірки складу членів ВЛКСМ, організації і ведення ділового соціалістичного змагання серед різних категорій молоді. Значну частку усіх комсомольських груп, 28 процентів комсомольських організацій з правами первинних, 63 проценти первинних очолюють молоді комуністи. З не-

ріод звітів і виборів якісний склад комсомольських кадрів, безперечно, поліпшиться. Попередній аналіз підбору майбутнього активу не показав. Але водночас до керівництва групами та організаціями прийде близько двох тисяч нових ватажків. Цю категорію кадрів необхідно навчити в школах комсомольського активу, адже від рівня їхньої підготовки значною мірою залежатиме діяльність комсомольських організацій у цілому. Вже інші комітети повинні розробити чітку програму навчання комсомольських кадрів по категоріях. Це — на майбутнє.

А сьогодні для успішного проведення звітно-виборних зборів не доречно знати секретарів, що необхідно зробити. Ось буквально кілька першочергових рекомендацій: комітетові переглянути структуру комсомольської організації, її відповідність Статуту ВЛКСМ, звірити склад членів ВЛКСМ, визначити з числа членів комітету відповідальних за підготовку і проведення зборів, завести в комітеті журнал реєстрації і пропозицій, вивчення комсомольцями і молоддю в ході звітів і виборів, та інші. Самі збори можна почати з прослухування промов В. І. Леніна, його соратників. Навжди залишиться цей день у пам'яті тих комсомольців, яким на зборах буде грунтовно комсомольські критики; тих представників неспілкової молоді, які одержать рекомендації для вступу в члени ВЛКСМ; тих комсомольців, яких буде рекомендовано в ряди КПРС.

Про все це йшлося на семінарі. Вперше на цьому пресові атестації завідуючих відділами комсомольських організацій та секторами обласного ВЛКСМ і фінансів місткомів, райкомів комсомолу. Результати її показали, що відділи очолюють грамотні, ініціативні комсомольські працівники. Для успішного проведення нинішньої звітно-виборної кампанії в комсомольських організаціях області не важливий фактор.

В. МАНУХІН,
завідувач відділом комсомольських організацій обкому комсомолу.

РЕЙД ОБЛАСНОГО ШТАБУ
«КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА»
І ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

СТО „ЧОМУ“— БЕЗ ВІДПОВІДІ

- Комбайни серед... бур'янів.
- Секретар у відпустці, комітет — на «канікулах».
- Чи можна запланувати аврал?

В АНГЛІЇ йдучи з гостей, не признаються з господарем — така там традиція. Голова колегіуму «Зоря» Ю. М. Абрамович теж по-англійськи «проводжав» гостей.

— Заходьте до мого кабінету, почувайте себе як удома, — запросив він. — Спеціалісти, керівники зарплат у полі. В мене теж справи, але в незабаром прийду.

Тільки й бачили Юрія Миколайовича.

Тож оті сто «чому» довелося задавати інженерів го експлуатації техніки Анатолію Резику та начальнику штабу «Комсомольського прожектора» Віктору Ткаченко, з яким пощастило зустрітись.

У більшості господарств області молоді буряківники підтримали ініціативу механізаторів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колегіуму «Родина» Ульяновського району — закінчити бурякові живий за двадцять робочих днів. Чи ж так і в «Зорі»?

— Не знаю, що й сказати, — Віктор Ткаченко був дійсно не готовий дати конкретну відповідь. — Бо секретар комсомольської організації Віктор Осташико неодавню розрахувався і влітає з колегіуму, а заступник — Валентина Росочинська — у відпустці. Документація в сейфі, а ключа в мене немає. Моя справа — «Пржектор». Ось, будь ласка.

Дійсно, одну листівку комсомольської дозврі, така ж силами Віктора Ткаченко, випустили. Але то — не

(Див. 2 стор.).

Всі— на комуністичний суботник! почин ПІДТРИМУЄМО!

Комсомольці та молодь нашого району одностайно підтримують почин москвичів і 15 жовтня організовано вийдуть на Всесоюзний комуністичний суботник. Як і ініціатори, 4540 юнаків та дівчат заявили, що працюватимуть цього дня з найвищою продуктивністю праці.

В райкомі комсомолу вже створено штаб по проведенню суботника. Розроблено детальний план заходів, до всіх доведено конкретні завдання.

Більше двох тисяч молодих трудявників займаються благоустроєм території району. Вони озеленяють вулиці і сквери, посаджать понад дві тисячі дерев і кущів.

Цього дня намічено зібрати 43 тонни металобрухту.

Н. КОРОВІНА,
начальник Ульяновського районного комсомольського штабу по проведенню Всесоюзного суботника.

Наш Основний Закон

Обговорюємо проект Конституції СРСР

У ДОРЕВОЛЮЦІЙНІЙ Росії 57 процентів її населення становили перосієські народи і народності. Народи національних окраїн не мали своєї державності. Широкі райони Середньої Азії, Закавказзя, Сибіру фактично знаходилися під владою колоніальних імперій. Народності Крайньої Півночі і Далекого Сходу жили в умовах первісного ладу. Пануючі класи Російської імперії жорстоко гнобили перосієське населення. Вони намісним сном національну ворожнечу, діючи за принципом «поділай і пануй». Постійно терпіли трудящі маси націо-

нальних окраїн радянських установах. Відповідно на цей заклик було повсюдно схвалення федеративного устрою Радянської держави. В країні почався процес державного формування радянських республік, з одного боку, і їх об'єднання з Російською Радянською Федеративною Соціалістичною Республікою (РРФСР) — з другого.

Прийняття в липні 1918 року Конституції РРФСР — першої Радянської Конституції, яка законодавчо закріпила право виходу їх з Російської Федерації, ще більше посилює рух народів за об'єднання. Так, 2 лютого 1919 року про встановлення федеративного зв'язку між Радянською Білорусією і РРФСР заявили І Всебілоруський з'їзд Рад. 10 березня того ж року прагнення народу Радянської України вступити у федеративний зв'язок з іншими республіками висловив ІІІ Всеукраїнський з'їзд Рад.

ЧОМУ ж в усіх кінцях країни населення так рішуче висловлювалося за федерацію?

Потім до єдності з Радянською Росією не був випадковим. Окрім багаторічних братерських зв'язків з російським народом, спільної боротьби за соціальне і національне визволення в умовах старого ладу він базувалася на однаковій формі політичної влади — радянській.

Ця влада забезпечила ранній пригнобленням народом національних окраїн створення їх власної державності, закріпила за ними території, на яких вони проживали єдиними. Вони випадали постійну увагу до національних почуттів народів та їх вірувань, звичаїв і традицій, до мови й культури, забезпечила їм рівні права з чоловіками. Особливе значення для національних республік Сходу мало проведення органами Радянської влади аграрної реформи, в результаті якої земля була передана до рук тих, хто її обробляв.

Успіхи національно-державного будівництва в СРСР знайшли відображення в Конституції 1924 року, яка законодавчо оформила добровільне об'єднання братніх радянських республік у Союз РСР, а потім і Конституції 1936 року, що закріпила перемогу соціалізму в країні.

ШІСДЕСЯТИЛІТНІЙ шлях Радянської держави — це шлях послідовного схищення всіх її народів до нових висот соціального, економічного, політичного і культурного прогресу. Сьогодні в СРСР забезпечено не тільки політичну, а також соціально-економічну рівність націй і народностей.

Зараз на обговорення народу внесений проект нового Основного Закону СРСР, який відображає риси розвинутого соціалістичного суспільства. Він втілює послідовність радянських конституцій, базується на ленінських ідеях і принципах федеративного національно-державного будівництва.

І. ПІДКОПАЄВ.
(АПИ).

Бесіди про проект Конституції СРСР

НА ШЛЯХАХ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ФЕДЕРАЦІЇ

нальних окраїн і від угнетів з боку місцевої верхівки. Все це зумовило надзвичайну гостроту національного питання в царській Росії.

Тимчасовий буржуазний уряд, що змінив царське самодержавство в результаті Лютневої (1917 рік) буржуазно-демократичної революції, не скасував національно-колоніального гноблення, а продовжував проводити політику царизму.

Початок розкріпачення пригноблених народів Росії і забезпечення їх рівноправності поклада Велика Жовтнева соціалістична революція. При цьому вирішальне значення мало втілення в життя програмного положення Комуністичної партії в національному питанні — права нації на самовизначення аж до відокремлення і утворення самостійної держави. Надання такого права аж ніяк не значило запровадження тим більше спонукання до того, щоб кожна нація відокремилася, розірвала державний зв'язок з тією нацією, з якою вона раніше входила до загального державного організму. Таке самовизначення було б на руку тільки міжнародному капіталу, зацікавленому в тому, щоб поділити нації і потім розпраритися з ними поодиноко.

Ось чому В. І. Ленін висунув ідею радянської соціалістичної федерації як історично необхідної форми державного устрою в умовах багатонаціональної Росії. Основними принципами такої федерації як федерації нового типу мали стати: добровільність об'єднання, рівноправність членів федерації, її національно-територіальний характер.

У січні 1918 року ІІІ Всеросійський з'їзд Рад, третини якого становили представники трудящих колоніальних національних окраїн, одностайно прийняв «Декларацію прав трудячого і експлуатованого народу». В ній, зокрема, говорилося, що «Радянська Російська Республіка складається на основі тісного союзу рівних націй, як федерація радянських національних республік». З'їзд звернувся до робітників і селян кожної нації із закликом прийняти самостійне рішення про те, чи бажають вони і на яких основах брати участь у федеральному уряді

УРОЖАЙ-77

СПАСИБІ ЗА ПРАЦЮ

Хороший врожай городних культур досяг на полях спецгоспу імені 40-річчя Жовтня. Складні нічні осінні жива: рано похолодало, зачастили дощі. Та наперекір погодним умовам робота на плантаціях городниці йде швидко й злагоджено. Бо з'явився на осінніх гонах працьовитий молодіжний загін.

Це на допомогу трудівникам колгоспу прибули студенти другого курсу педагогічного факультету Кіровоградського педінституту. Майбутні педагоги розпочали змагання між групами (а їх всього три) за найвищі темпи на збиранні. Всього за три дні вони вибрали картоплю на площі п'яти гектарів. А сьогодні робочий день студентів починається на плантаціях помідорів. Як тільки спадає ранній туман, колгоспні автомашини підвозять дітям (самі дітям, бо на три групи тут лише один хлопчик) до поля. А завдання відоме кожному ще з вечора. Ударно працюють посланці педінституту. У групі № 22 темпів норми двачасті виконують на 184 проценти. На другому місці у змаганні на збиранні помідорів — 21 група, яка довела нормовиробіток до 165 процентів. Але й 23 група, котра займає третє місце, щотижня виконує понад півтори норми.

Ми, старші й досвідчені землероби, із задоволенням дивимся на це суперництво: справжній працелюби вчиться на педагогів, зуміють дітям прищепити любов до праці. Серед них є й дійсно стачановської вдачі. Ось хоча б комсомолка Ольга Тихай. По 304 кілограми помідорів збирає вона за день при нормі 180.

При плані 1400 центнерів зібрано понад 1100 центнерів помідорів. Тобто вже закінчуємо виконання річного плану збору томатів. Суттєво допомогли колгоспникам добитися цього успіху студенти. Щиро спасибі їм за ударну працю й сумління.

Н. БЕГАРУК,
бригадир городньої бригади колгоспу імені 40-річчя Жовтня
Бобринецького району.

Звіти і вибори в комсомолі

Завжди знаходиться час у комсомольського ватажка колгоспу «Родина» Долінського району Вячеслава Дороша зустрітися із спілчанами. І перші слова, з яких починається розмова, — про справи трудові. Адже комітет комсомольської організації постійно тримає на контролі хід соціалістичного змагання між молодими хліборобами і теаринниками.

На фото (зліва направо): переможці змагання за підсумками першого підрізня телятництва Ганна ВАХОВСЬКА і доярка Марія ТОЛУБЯК розмовляють із секретарем комсомольської організації Вячеславом ДОРОШЕМ.

Фото С. ФЕНЕНКА.

СТО „ЧОМУ“ БЕЗ ВІДПОВІДІ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

результат цілеспрямованої роботи членів штабу, бо перед друтими жителями «прожектористи» не тільки не провели рейди-перевірки готовності техніки до живих, а навіть не планували його. Листівка народилася в кабінеті (добре, що є диспетчерський пункт) і йдеться в ній про роботу передовиків, але далеко це комсомольського віку, механізаторів.

На польовому таборі тракторної бригади зустріли комсомольців Володимира Байдака та Володимира Троцького, які транспортують гнику та цукрові буряки від комбайна. Хлопці відпочивали — комбайн поламався.

Настрій у юнаків невеселий. Їхній КСТ-3 часто простоє в загнітці, та й новий комплекс іноді підводить у дощову погоду, а на ній лише ці два комбайни.

Ще два КСТ-3 — на майданчику в тракторній бригаді.

— Ось цей гнижів два тому прийняв з ремонту. Знаю не знаю, чому його не ставлять у загнітку, — дивується інженер по експлуатації техніки А. Рєзнік. — Інший комбайн списаний.

Тут вже доводилося дивуватися членам рейдової бригади. Адже КСТ-3 випуску позаминулого року, а експлуатувалися лише один сезон.

— Не встигає комбайн копати. Вчора шістьнадцять чоловік без діла сиділи, — то вже зауваження Надії Кіндратівни Зіменко, члена буряківничої ланки.

Не задоволені члени ланки тим, що позній комплекс залишає чимало коренів у землі.

Ми часто цим говоримо про резерви, про переваги півного методу, збирання-транспортні загопи, про технічне обслуговування під час живих, про виконання графіків копання і вивезення цукрових буряків. Щодо графіків, у «Зорі» вони порушуються. Не будемо говорити про організацію збирання цукрових у цьому колгоспі. Та хотілося б підкреслити: план плану, врешті, виконують його в «Зорі», але яку школу пройшли на цих живих мотоді механізаторів? Та й вразило сиріткою вони безгосподарні. А багатьох хлопців два комбайни іржавіють серед бур'янів, а тим часом члени буряківничих ланок — у чеканні.

Арифметика проста. Коли використати всі чотири машини, можна було б зматися, як і ульновці, за завершення збирання цукрових буряків за двадцять робочих днів. Але комітет комсомолу лийнєся остеріг такої важливої кампанії, як другі жива. Тут не подбали ні про розстановку молоді на важливіх ділянках виробництва, ні про проведення рейдів-перевірок готівності техніки, ні про організацію соціалістичного змагання серед молодих зодій.

А КОСОВІЦІНІ раніш зернових добре попрацювали комітет комсомолу колгоспу «Путь Октября». Значний обсяг робіт тоді виконали комсомольські агітатори і пропагандисти. Вони несли механізаторам наліже слово, щодня знайомили їх із результатами трудового суспільства. Це й сьогодні тут можуть показати Сюметені, листівки «КП», «Білкавіки». До Косовиці раніш зернових комітет комсомолу підготував заздалегідь, комсомольці ввели в ніймовий вклад у виконання соціалістичних зобов'язань. Використовуючи цей досвід, можна було б на такому ж рівні організувати змагання серед молодих буряківників. І не тільки серед механізаторів, шоферів комсомольсько-молодіжного колективу автогаража, де на перевезення коренів працюють понад 15 молодих водіїв, а й серед членів ланок усіх трьох відділків, де чимало молоді. Але й у цьому господарстві, як і в «Зорі», комітет комсомолу теж не подбав про організацію дієвого соціалістичного змагання серед молодих буряківників.

На буряковому полі другого відділка, де трудяться колектив молоді ланкової Катерини Іванківської, комбайн залишає у ґрунті багато буряків. Тут же декілька кілометрових кагатів коренів, які лежать в полі більше п'яти діб. Факти — варті уваги «прожектористів». Але у начальниці штабу «Комсомольського прожектора» Людмилі Баранчик олімпійський спокій: ще встигнемо.

З роботою на живих комітети комсомолу та штабів «Комсомольського прожектора» двох колгоспів ознайомилися члени рейдової бригади. І в обох господарствах комсомольські активісти другим жителям гряділи обмаль уваги. Чому?

Відповідь дали працівники відділу комсомольських організацій райкому комсомолу:

— На засіданні бюро прийняли постанову «Про задання комсомольських організацій Онуфріївського району на збиранні врожаю цукрових буряків у 1977 році». Але текст не розіслали в первинні організації, бо немає плану й машиністка не встигає друкувати... та й ми були дуже зайняті останнім часом — проводили агітпоях «Вершинки революції».

Агітпоях вдался. Але це не виправдовує байдужого ставлення райкому комсомолу до такої важливої кампанії, як збирання цукрових буряків. Тож, райкомівці встигли в уірності слів «як гукнеш, так й відлуння».

У ці дні на вивезенні цукрових буряків з поля повинні працювати 197 автомобілів, працює ж їх всього 130. Менше на п'ять автомобілів андішан підприємець Міністерства автотранспорту, на 9 — районного об'єднання «Сільгосптехніка», на 61 — колгоспів. В цей же час на полі в буртах ще 4,8 тисячі тонн коренів. Керівникам цих господарств слід згадати уроки минулого року й засеюти істину, що авралі вирішують не завжди.

Рейдова бригада: В. РУДЕНКО — інструктор обкому комсомолу, Г. ЗАЯРНИК — старший інженер виробничого технічного відділу обласного управління сільського господарства І. ЧИЖОВ — комбайнер колгоспу «Путь Октября», Ю. ЛІВАШНИКОВ — спецкор «Молодого комунара», Онуфріївський район.

У ПРОФТЕХУЧИЛИЩАХ ОБЛАСТІ ПРОХОДЯТЬ ОБГОВОРЕННЯ ПОСТАНОВИ ЦК КПРС І РАДИ МІНІСТРІВ СРСР «ПРО ДАЛЬШЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ УЧНІВ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ». СЬОГОДНІ НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ СВОЇМИ ДУМКАМИ І ПРОПОЗИЦІЯМИ ДІЛІТЬСЯ НАЧАЛЬНИК ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ ПО ПРОФТЕХ-ОСВІТУ ДМИТРО ІВАНОВИЧ ДУЗЬ.

РЕЗЕРВИ РОБІТНИЧОЇ ЗМІНИ

СУЧАСНЕ технічно оснащене, інтенсивне виробництво вимагає для себе висококваліфікованих робітників. Ця істина загальновідома і особливих аргументів не потребує. Нині промислове й сільськогосподарське виробництво не може розв'язати проблеми підготовки кваліфікованих кадрів через короткострокові курси чи індивідуальне навчання. Для цього створено державну систему професійно-технічної освіти — головну школу підготовки кваліфікованих кадрів для народного господарства.

У постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення процесу навчання і виховання учнів системи професійно-технічної освіти» дано високу оцінку діяльності навчальних закладів, які готують робітничу зміну. Є чим гордитися і в нашій області. На заводі «Червона зірка» відомі імені депутата Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманця, депутата Верховної Ради УРСР Л. В. Чернеги, Героя Соціалістичної Праці, делегата XXV з'їзду КПРС О. О. Кошурка. Всі вони — вихованці кіровоградських профтехучилищ. У Бобринецькому СПТУ № 2 набули професії механізатора Герої Соціалістичної Праці С. О. Гончарко, І. К. Гниляк, Г. М. Катана, В. С. Андріяш, лауреат премії Ленінського комсомолу ланкоза механізованої ланки колгоспу імені Леніна Новоархангельського району Валентина Єфременко.

З кожним роком розширяється, міцніє мережа профтехучилищ області. Сьогодні в ній тринадцять середніх профтехучилищ, які готують спеціалістів сільському господарству, промисловим підприємствам, підприємствам побутової сфери. Високою кваліфікацією відзначаються випускники Олександрійського середнього

МПТУ № 7, Кіровоградського середнього МПТУ № 2. Вони, як правило, поповнюють ряди бригад комуністичної праці будівельників комбінату «Кіровоград-всесбуд». Позагані на об'єктах міжколгоспбуду вихованці Кіровоградського МПТУ № 8, які вже в процесі навчання і виробничої практики виконують значний обсяг робіт. Про високе вміння випускників сільських училищ свідчить той факт, що учениця Бобринецького СПТУ № 2 Валентина Киришук на республіканських змаганнях молодих механізаторів посіла друге місце, її нагородили срібною медаллю.

У СПІХІ, безперечно, є. Авторитет системи профтехосвіти помітно зріс. Але ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР у згаданій постанові зобов'язують нас не задоволюватися на досягнутому, шукати нових резервів у навчанні і вихованні робітничої зміни. Один із таких важливих резервів — комплектування училищ найбільш підготовленою частиною молоді, зміцнення зв'язку системи профтехосвіти із загальноосвітніми школами, особливо у веденні профорієнтації. Цим у нашій області поки що не можна похвалитися. Комсомольські організації шкіл, колгоспів, радгоспів пасивно ставляться до направлення, рекомендації випускників шкіл на навчання до профтехучилищ. Серед молоді слабо ведеться орієнтація на робітничу професію. Є факти адміністрування з боку керівників шкіл — директори нерідко просто не пускають своїх випускників до профтехучилищ.

Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР передбачено розширення мережі технічних училищ, збільшення прийому до них учнів, які вже мають середню

освіту. Виконувати це завдання — шістьом технічним училищам області. Вони готують кадри для залізничного транспорту, зв'язку, побутового обслуговування населення, кваліфікованих робітників металообробних професій. Найближчим часом буде зроблено багато

для того, щоб зміцнити, розширити навчально-виробничу базу цих закладів, створити ще кращі умови для учнів.

Ті, хто навчається у профтехучилищах, відчувають на собі всі переваги свого становища. Особливі пільги — для тих, хто, закінчивши середню школу, виявив бажання оволодіти спеціальністю механізатора в СПТУ. Їм установлено стипендію в розмірі 96 карбованців на місяць, під час виробничої практики видається весь зарплаток.

Але справа не в грошах. Головне в тому, що учні системи профтехосвіти мають можливість стати спеціалістами високої кваліфікації. До їхніх послуг — добре обладнані навчальні кабінети, лабораторії, майстерні. Цьому сприяє й те, що учні навчаються під керівництвом кваліфікованих майстрів виробничого навчання, яких ми називаємо золотим фондом наших училищ. Характерно, що загін майстрів «Золоті руки» щороку поновлюється кращими виробничиками. Приміром, цього року на посаду майстра виробничого навчання токарно-группи Кіровоградського ТУ № 6 за рекомендацією парткому заводу «Червона зірка» призначено комуністку Н. М. Бичору, яка нещодавно удостоїлася медалі «За трудову доблесть».

Бажано, щоб комітети комсомолу базових підприємств, колгоспів і радгоспів наслідували цей приклад, активніше рекомендували з училища своїх кращих представників. Є у нас і інші побажання шефам. Уже давно готується проектна документація на будівництво нових навчально-побутових комплексів на Кіровоградському чауноліварному заводі, в обласному побутовому розподілі, на Олександрійському елек-

тромахічному заводі. Але тут поки що повільно знаходять контакт із будівельниками. Може статися, що й наступного року проекти лишаться тільки на папері. Нарешті зрушило з мертвої гочки розв'язання цієї проблеми на заводах «Червона зірка» і друкарських машинок. Будівельники комбінату «Кіровоградвсесбуд» узялися спорудити нозбуди дови учням. Є й інші питання, в яких шефи виявляють або пасив-

ність, або цілковиту байдужість, коли йдеться про допомогу профтехучилищам. Тому членам комітетів комсомолу, штабів «Комсомольського прожектора» базових підприємств є до чого докласти свої зусилля.

Інженерно-педагогічні колективи профтехучилищ області сподіваються також на допомогу виробничих комсомольських організацій у проведенні виховної роботи. Треба ширше розгорнути соціалістичне змагання між учнями і молодими робітниками, активно шефувати над учнівськими колективами комсомольсько-молодіжними бригадами, частіше практикувати спільні заходи культурно-масового характеру. Справа необхідно поставити так, аби ще до прийняття випускників у трудовий колектив, вони досконало знали підприємство і його традиції, а комітет комсомолу — своїх майбутніх активістів.

Чимало пропозицій — конкретних, ділових, цікавих — висловлюють зараз учасники зборів, семінарів, конференцій, на яких у закладах профтехосвіти проходить вивчення та обговорення постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення процесу навчання і виховання учнів системи професійно-технічної освіти», намічаються заходи для їх виконання. Педагоги і учні, натхненні батьківським піклуванням партії та уряду, роблять усе, щоб вивести підготовку робітничої зміни на рівень, намічений рішеннями XXV з'їзду КПРС.

Д. ДУЗЬ,

начальник обласного управління по професійно-технічній освіті.

24 вересня в Кіровограді урочисто відкрився VII традиційне обласне свято театрального мистецтва, присвячене 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

СВЯТО КОЛЬОРУ РЕВОЛЮЦІЇ

У ВІДБІЛІСЬКАХ експонатами призначено соняшник центральної залі парку імені В. І. Леніна пламені салів. Різноколірним розмаїттям виринув довблуг святковий, гомінливий патов, тріпотів на стрічці новий полотнища прапорів братніх республік... Начальник обласного управління культури М. І. Сиченко відкрив урочистий мітинг — у Кіровограді розпочалося традиційне свято театрального мистецтва, приурочене до дня народження видатного українського драматурга І. К. Карпенка-Карого. Цього року воно особливе — Кіровоградщина підсумовує розвиток театрального мистецтва області за радянський час.

...Біля мікрофона голоза оргкомітету по проведенню свята, заступник голови обласного Е. М. Чабаненко. Урочо і схвильовано говорив вола про розвиток художньої, театральної творчості за 60 післяжовтневих літ, вплив театру корифеїв на подальший розвиток сценічного мистецтва України...

Ніби продовжуючи думку Євгенія Михайловича, гість кіровоградців доцент Одеського університету, кандидат філологічних наук П. Т. Маркушевич, вітаючи присутніх зі святом, пригадає славі традиції однієї з найстаріших музично-драматичних театрів України:

— Це відсінь злетів у великий світ мистецтва славетні орли, ваші земляки Марко Кропивницький, Марія Заньковецька, Микола Садовський. Папає Саксаганський, Михайло Старицький.

артист УРСР Ф. М. Стригун передає кіровоградцям гарячі, сердечні вітання від любителів театральної мистецтва старовишнього Львова, з якими кропивницький єдиною дружиною зв'язки, що йдуть своїм корінням у глибини минулого століття.

Небувалою розквіттю набуло в наш час самодіяльне мистецтво. Тому так схвильовано сприймають любителями українського театру виступ актриси народного самодіяльного театру Будинку культури імені Катерини Елеонори Садовської, бо ж у цьому місті є про поклоніння, талант митця з народу, ідейно-естетичну наснагу їх творчості.

Це було ще й свято червоного кольору, кольору революції. Пламенили на казубах салів. Подумалим гроздики, корзини з квітами, що їх урочисто, під звуки пісні про Леніна покладали учасники мітингу біля підніжжя пам'ятників В. І. Леніну та М. Л. Кропивницькому. Кумачем квітло вбрання членів агіткультбригади «Вогник», прапороносців. У відблисках осіннього сонця вогненно червоною святковою транспарантом.

Закінчилося торжество у Палаці культури імені Жовтня виставою Лівівського державного ордену Трудового Червоного Прапора академічного театру імені М. Заньковецької «Марія Заньковецька» І. Рибакіяча. Обласне свято театрального мис-

тества триватиме по 1 жовтня. Протягом тижня в містах і селах області відбудуться зустрічі трудящих з діячами театального мистецтва, режисерами, акторами професійних та самодіяльних народних театрів, своє мистецтво покажуть Кіровоградський державний український музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького, Львівський академічний український драматичний театр імені М. Заньковецької, Кіровоградський обласний театр ляльок, Дністерський республіканський театр ляльок, самодіяльний народний театр і драматичний колектив — переможці XVIII театральної весни і V обласного конкурсу сільських драматичних колективів. У діні свята на Кіровоградщині науковці Одеського міжобласного відділення УТІ та Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна проведуть «Театральні читання» на тему «Велика Жовтнева соціалістична революція і розвиток радянського театрального мистецтва».

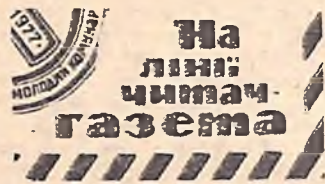
Закінчиться свято 1 жовтня на хуторі Надія, де буде виставлена п'єса корифеїв українського театру.

Ю. ДМИТРЕНКО.

спенкор «Молодого комунара». На фото: сцена з вистави «Марія Заньковецька».

Фото І. КОРЗУНА.

● Повертаючись до надрукованого

А ЧИ БАТЬКИ ВИННІ?

Огляд пошти «Дозвіл... на кохання» (див. «МК» № 92 за 2 серпня ц. р.) викликав нову хвилю листів на цю ж тему. Пропонуємо сьогодні один з них. Дайте поміркуємо разом. Чи справді в трагедії двох молодих людей винні батьки?

«Мені 21 рік. Проживаю в байдужі і холодні. З її по- в Новомиргороді. Працюю художнім керівником у будинку культури.

З Людою ми познайомилися майже рік тому. Вона навчалася у 3 класі. Мені в ній подобалося все: і що вона розумна, скромна, і що любить музику, спорт, і те, що — гарна. Ми почали зустрічатися, були безмежно щасливі, бо щиро кохали, і вважали, що так буде завжди.

Але щастя тривало лише кілька місяців. Про наші зустрічі дізналися її батьки і категорично заявили: «Забудь його! Тобі потрібно вчитися! Ніякого кохання бути не може!»

Ми продовжували зустрічатися, кохалися від її батьків. Але вони знову про це дізналися, і заборонили їй бувати навіть у кіно, на танцях.

Проживаючи в одному місті за два кілометри один від одного, ми були змушені... листуватися.

Я думав, що все скоро скінчиться, і ми все ж таки зуміємо довести справжнє кохання сильніше за впертість батьків.

І ось ми знову зустрілися. Важко описати мою радість, коли я побачив її. Але що сталося? Її очі, які раніше завжди відрадіювали щастя і сльозами, були зовсім

байдужі і холодні. З її по- гляду я зрозумів все. На моє запитання: «Що трапилося?» вона відповіла: «Я більше так не можу. Ми нічого не зможемо довести. Батьки проти нас. Шукай собі іншу».

А й справді, адже їх так багато: хороших, розумних, гарних. Ні! Не знаю, можливо інший на моєму місці так і вчинив би. Та чи зможу забути людину, яка стала мені наймилішою, найближчою і найдорожчою? Забути її — це значить атрапати все: і кохання, і щастя, і взагалі віру в людей, у майбутнє.

Не зуміла вона боротися за своє щастя. Вона підкорилася волі своїх батьків. Вони розбили кохання своєї єдиної дочки.

Нині Люда поїхала навчатися до Києва. Не знаю, можливо, і повернеться до мене. На це слабка надія... Не стану просити її, умовляти. У мене, зрештою, є гордість, сила волі. При зустрічі буду віддавати веселого, щасливого, щоб вона не бачила моїх страждань, моєї туги.

Але нестерпно боляче, що є ще такі люди, які топчуть перше — найчистіше, найніжніше кохання, а ти безсиллий що-небудь зроби.

Сергій В. В.

ДО ЧИТАЧА прийшла нова поетична збірка Володимира Базилевського — «Поклик простору». Нашого земляка, лауреата обласної комсомольської премії імені Юрія Яновського надрукували в журналі «Поклик простору» за вересень. Шанувальники поезії добре знають цього автора, бо, починаючи з 1968 року, він видав сім (з них одну прозову) книг і заявив про себе як талановитий поет.

Чим примітна ця збірка В. Базилевського? Перш за все це своєрідний творчий дарунок автора 60-річчю Великого Жовтня, напередодні якого книга з'явилася у світ. На новий голос звучить у ній громадянська тема. У вірші «Учителю мій, учителю» поет говорить про духовну спадкоємність різних поколінь радянських людей. Причому образи конкретних учителів, що навчали в школі автора чи його ліричного героя, трансформуються в узагальнений образ наставника, вхо-

чуємо «давнього голосу» вголоску Куриса і «турійські хори чоловічі — ну й голося, мов кута мідь». Поет запрошує нас в будинок Маяковського в Багдаді, де «витоки життя і сльоза, межа, що він переступив, його прапорини і основа, душі буремної пори».

Звернення В. Базилевського до теми дружби народів, глибоко художнє її розкриття — свідчення ідейної зрілості його поетичного таланту. Однак хотілося б зауважити, що в деяких віршах циклу є віддалений переклад з поезійми циклу «Шайні з Грузії» В. Коротича. Там: «кінчається дружба на рівні римованих тостів». Тут: «Дружба починається не з тостів».

Ще в перших збірках В. Базилевський заявив про себе як майстер поетичного карбування. Найхарактерніша риса його творчості — точність образу. В творенні образу він — архітектор і будівельник. У цій справі не може бути дивлячості. Творення

НА ФОТО: УЧАСНИКИ ХУДОЖЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ ЗАВАЛІСЬКОГО СЕЛІШНОГО КЛУБУ ГАРБОРНСЬКОГО РАЙОНУ. ЇХ ЗМІСТОВНІ КОНЦЕРТИ ПОСЛАЮТЬ СЕРЦЯ ГЛЯДАЧІВ.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

СПОРТ

„Десна“ — „Зірка“ — 1:1

Кіровоградська «Зірка» знову грає на виїзді — з чернігівською «Десною». З перших хвилин матчу на полі точилася відкрита рівня гра, насичена цікавими епізодами. Належувати п'ята хвилина. Одну із атак чернігівців завершує Андрій Процько — 1:0. Цей результат не змінився до перерви. Після відпочинку ініціативою повністю володіють кіровоградці. Але їм ніяк не вдавалося зломити опір господарів. Рівновага в рахунок була встановлена, коли до фінальної епізоду залишалося дві хвилини. За порушення правил у штрафному майданчику «Десна» була покарана одиннадцятиметром в її м'яч. Погано чітко реалізував кращий бомбардир «Зірки» Володимир Новаковський.

У неділю на стадіоні «Зірка» відбувся міжнародний товариський матч. Вихованці групи підготовки при команді майстрів «Зірка» зустрілися з ровесниками з Тобольського округу ЦРР. Перемогу наші земляки — 5:0.

ТАКІ СЛУХНЯНІ АВТОМОБІЛІ

ТРИ ДНІ НА СТАДІОНІ «ЗІРКА» БАГАТОЧИСЛЕННІ ГЛЯДАЧІ БУЛИ СВИДКАМИ НЕЗВИЧАЙНОГО КОНЦЕРТУ. ГОЛОВНІ ДІЮВІ ОСОБИ ЯКОГО БУЛИ АВТОМОБІЛІ.

Наші «Жигулі» і «Москвичі» вели себе на доріжках стадіону не зовсім звичайно. Чехословацькі друзі примусили ці надійні, але скромні авто виконувати надзвичайної складності трюки, відкривши у них ще один талант... циркового актора. Зрозуміло, для того, щоб приборкати усі кінські сили, які вихором несуть «Жигулі» і «Москвичі», мати лише права водія недостатньо. Необхідна ще висока майстерність управління автомобілем, відточена до ідеальної, мужність, безстрашність... і почуття гумору. Бо, як кажуть самі учасники «Автоспектаклю», (а серед них — чемпіони світу і Європи): якщо водій може робити з автомобілем все, він починає жартувати.

Ось як пояснюють наші тости виконання одного з найцікавіших акцій: арка воріт у будинок вистави у Брно була дуже вузькою — протиснутися крізь неї

автомобілем у нормальним положенні було дуже проблематично. І тоді, трохи замислившись, виставні артисти поставили свої «Жигулі» на двох колесах і, таким чином, безбесно протиснули у вузьку арку. Під час виконання чехословацькі глядацькі урядники цю витруку, висадивши на авто, яке їде у такому незвичайному положенні — не мігати акробатів-каскадерів. Але вистави їх не товаришів — інші водії — не скрадаються, вони співпрацюють із заданими бланкетом!

Це лише один з багатьох номерів автоспектаклю. Протягом двох днів вони змінюють один одного: повороти на 180 і 360 градусів, стрибки мотоцикліста через 9 автомобілів, подолання вогневого рубежу, погоня на автомобілях та ще багато цікавих акцій. Проходять перед глядачами, у яких після концерту залишилося почуття захоплення від майстерності і безмежної сміливості їх виконавців — молодих автобілістів з Чехословацької Соціалістичної Республіки.

М. СОМОВ.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

СВІТ, ПОВЕН ЗВУКІВ

натяга, котрий готує собі гідну змину. Невтримний світ — він пестить і розгріє, і віддає в ірри журавлини, та долася снаги нам віра в те, що усім теж стають учителями.

Світ поезії В. Базилевського широчинний, світлий, сповнений всіх барв і звуків життя. Перший розділ книги так і називається «Світ повен звуків». Поет чутливо прислухається до поліфонічного звучання світу і виконуює з цієї симфонії ті звуки, які радіють чи болем відзначаються в його серці. Він чує як звучить «Мамині курган». Це — звук Великої скорботи, звук паніст Пам'яті і Свісті, паніст обов'язку, звук Перемоги, доброті дорогою ціною. Вірш длется як словидь, як клятва, не скований римами, але пульсуючий ритмом серця.

У новій збірці автор залучивши віршам собі. Він і тут — поет думки, поет радощів. Моделює переважною баченості його віршів така: споглядання, філософське осмислення, споглядання через почуття. І маємо добрий життєвий матеріал, з мікроною точністю опрацьований думкою, напругою авторської схильності в такій мірі, що вона (схильність) передається і читачеві. Відтак, можливо зробити уточнення: хоч і Базилевського переважає раціональне сприйняття дійсності, все ж у нього є сильне і ліричне начало. І якщо ліричний елемент в його поезії не відображається, так би мовити, відкритим спокоєм, то в її надрах закладають значні його поклади.

Безперечно, найсильнішим серед цих поезій є книга «Світ повен звуків». Привабливо зауважимо, що українська тема — традиційна в українській літературі. До неї прихилився П. Тичина, М. Рильський, М. Бажай. Тож працювати в цій парній неважко. Тим прихилився визначити, що складний цикл звучить оригінально, схвалювано. Поет віршів відзначається епітетом пражень і почуттів. Поет вирізняє свою думку, як наскелений рельєф — чітко і ядро. Поет почуття соковиті, як виноградини гроку у шкелі — 15 віршів. З них поетіє минуле і сьогоднішнє українського народу, його національний характер, духовне єство. В них ми зустрічаємося з яскравими українськими поезіями Шейна Руставелі і Важа Пшавелая,

яскравим образом має свої об'єктивні закони, і В. Базилевський добре знає їх. Перший і найголовніший з цих законів — цілісність художнього образу. У вірші «Дербі», присвяченому кіровоградському поетові В. Гончаренку, автор дав чудовий зразок цієї поетії і динаміки поетичного образу. Йдеться про «випробування» риса на обласному історію. «І вже летять вони вперед, картини розмечені гриви». «О геометрії копил, стілець ліній полотна». Але все не було б лише красоти, якби поет не зупинився на рядках, мов коней на бігу і не сказав:

Четвірка коней — злет стріли.
Стремління дзвонить, наче рими.
Стрибай!

Ми теж, як риси,
Жокей — постріл нестрима.

ЦІКАВИМ видається цикл «З когорти перших». Тут змальовано образи декабристів, Бєсугубов, Рилєєв, Тунін, Люди обдаровані, незвичайні. Люди, які першими кинули виклик самодержавству. Поворотні, але непереможні. Автор захоплюється їхнім героїзмом, але безпосередній діалог з ними, як з живими. Однак у цих віршах відзначається яскраве описовість, невідчуженість. Очевидно, автор не загубився в темі, в її фантазії реалістичній, щоб створити художньо переконливий образ.

Ціла низка віршів має приватні видатні люди. Найкращим серед них видався вірш «Людина високого зросту» (Ю. Яновський). Розділ «Вічність з тобою» — це, так би мовити, цвєта збірка. В однійменному циклі віршів можна зустріти як глибоко оригінальні, справді поетичні рядки:

О раннього прозріння мій час.
Любов, блукаючи до мільйонів:
всесла, що квітла десь, поперед нас,
Нежданно оминив нас за нами, —
так і посередні:

Запалене життя не перегнати.
Не поділяти на мов'я таос.
Любов перестала любов'ю бути.
Якщо вона ледь зичною слас.

В цьому ж маємо нагоду познайомитися з книгою, котра є помітним кроком вперед у творчості Володимира Базилевського. Тож хай світ його поезії повниться новими звуками!

Л. НАРОДОВИЙ,
член обласного літоб'єднання.

П'ЯТНИЦЯ 30 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. «Гімністика», 9.30 — К. т. «Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас» (НДР), 10.30 — К. т. Док. телефільм, 11.05 — К. т. «Сонце лауреат міжнародного конкурсу К. Лисовський», 15.00 — К. т. Док. телефільм, 15.35 — К. т. «Москва і Москвичі», 16.05 — К. т. Фільм для дітей, «Хлопці і Капоєрейські», 17.20 — К. т. «Брянські зустрічі», Телеспівес, 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. Док. телефільм «Дитині коїаїт», Фільм 3-й 19.05 — К. т. «Об'єднані проєкти Конституції СРСР», 19.35 — К. т. «Антилогія радянської нісн», 19.50 — К. т. «Немеркнуче світло Жовтня», 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1972», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Ширше коло», Естрадна програма, 21.40 — К. т. Чемпіонат СРСР з гри в городки. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Ляльковий вистави, 10.50 — К. т. Кінопарис «Нев'ітиски, зарпечені», 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — «Мелодії юності», 11.40 — «Шкільний екран», 10 клас. Радіська література, 12.10 — «Під припором Жовтня», Звітують трудові ідеї-фантастичної ласті, 15.35 — «Мілода ввараїні» — в строю, 15.55 — «Вітальні» — ефективності і якості, 16.15 — «Основний Закон Вітчизни», Передача 5, 16.45 — Інформація і науково-технічний прогрес, 17.15 — Фільм-концерт «Музичний мавп», 17.30 — «Соціальний портрет колективу колегіуму імені Ізала Заповідної області», Передача 5, 18.00 — Реклама, Оголошення, 18.15 — «На дачах республіки», Ресолі жинва на Херсонщині, 18.30 — «На ідеологічних рубежах», 19.00 — К. т.

Субота 1 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. «Гімністика», 9.30 — К. т. «Відпочини в Єваторії», Телеспівес, 10.00 — К. т. «Далас батки», 10.30 — К. т. «Ранкова пошта», 11.00 — К. т. «На спелеї — атомодію», Репортаж з Ленінградського Балетного заводу, 11.30 — К. т. «По музеях і виставочних залах», 12.00 — К. т. Док. фільм «Від сенсу до серця», 13.00 — К. т. «В гостях у катки», 14.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з хокею: «Коня Рад», «Дніпро» (Москва), В перерві — К. т. Тираж «Спортлото», 16.15 — К. т. «Здоров'я», 17.00 — К. т. «Очинеє — неймовірне», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. Док. телефільм «Бакан», 18.45 — К. т. Фільм «Весела екскурсія», 20.15 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: ЦСКА — «Динамо» (Москва), 2-й тайм, 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Кримські звірі», Фестиваль радянської нісн. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Фільм-балет «Щекавичка», 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — К. т. «Пародий таланти», 11.55 — Телеспівес «Автомобіліст», 12.40 В. Сугубов, 14.20 — Загра — Дель, унїтед, «Суботний репортаж», 14.50 — Фільм «Незалежний екскурсія», 16.10 — Док. фільм, 16.30 — Екран молодих «Інтерклуб», 17.30 — К. т. «Жовтневий засів», Антисполіційної і радянської нісн. Випуск 33-й, 18.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1970-й», 19.00 — К. т. «Вісті», 19.30 — «Під прапором Жовтня», Звітують трудові Михайлівської області. В передачі бере участь перший секретар Миколаївського обкому Компарії України т. В. О. Васяк, 20.45 — «На добраніч, діти!», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Телефільм «Велика перерва», 3 серія. По закінченні — К. т. Новини.

Неділя 2 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімністика для дітей, 9.30 — К. т. «Будильник», 10.00 — «Служба Радянському Союзу», 11.00 — «Етапи великого шляху», Фільм «Біла озер», 2 серія, 12.20 — К. т. «Сьогодні — День учителя», 12.30 — К. т. «Славська ініція», 13.30 — К. т. «Музична нісн», 14.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з хокею: ЦСКА — «Спартак» (Москва), 16.10 — К. т. «За важими листями», Музична програма до Дня учителя, 16.50 — К. т. «Міжнародна ввараїні», 17.25 — К. т. Док. телефільм «Шокер», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. Мультифільм «Лесєва про ставий мавп», 18.35 — К. т. «Клуб міжнародної нісн», 19.35 — К. т. Телефільм «Об'їз», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Про балет», За міжнародного III Міжнародного конкурсу артистів балету, 23.00 — К. т. Чемпіонат Європи з волейболу. Фінал. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Сьогодні — День учителя. Кінопрограма, «Вителі», «Хай звучить скрипка», 10.30 — Телеспівес «Сільські обрії», 11.35 — Телефільм «Ми з Руставі», 11.45 — «Траса дружби», Репортаж Орєнбург — Західний фронт СРСР, 12.25 — Музичний фільм, 12.45 — «Славська ініція», 13.45 — О. Острівський, «Світлість та не грі», Фільм-вистава, 16.00 — Дал дітей, «Сонечко миттє», Вчені — будівельники, 17.10 — Фільм «Як воно, мор?» 18.30 — К. т. «Вісті», 19.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) — «Локомотив», 20.45 — «На добраніч, діти!», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Телефільм «Велика перерва», 4 серія. По закінченні — К. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-39, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград вул. Глінка, 2.